

ШУШКОВА Юлія Володимирівна, доктор економічних наук, доцент, Львівський національний університет імені Івана Франка, ORCID ID: 0000-0003-3836-7548
ПАРФЕНЮК Євгенія Іванівна, кандидат економічних наук, доцент, Львівський інститут ПрАТ «ВНЗ «МАУП», ORCID ID: 0000-0003-1308-0348

ЕЛЕМЕНТИ СТРАТЕГІЇ ПОСИЛЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЖИТТЄЗДАТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Шушкова Ю. В., Парфенюк Є. І. Елементи стратегії посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства.

Стаття присвячена аспектам управління фінансово-економічним станом підприємств. Під фінансово-економічною життєздатністю розуміється такий стан фінансової й загалом економічної системи підприємства, за якого підприємство належною мірою забезпечене фінансовими й іншими господарськими ресурсами, ефективно їх використовує та забезпечує розширене відтворення, захищене від внутрішніх і зовнішніх фінансово-економічних ризиків і загроз. Визначено головні вимоги до системи управління забезпеченням фінансово-економічної життєздатності підприємства. Обґрунтовано послідовність формування сукупності стратегічних пріоритетів суб'єкта господарювання щодо посилення його життєздатності в умовах конкурентного середовища. Визначено елементи стратегії посилення життєздатності підприємства, надано їх характеристику та вказано на послідовність виконання. Головною метою стратегії визначено створення умов для безпечного функціонування підприємства, належних показників ефективності його фінансово-господарської діяльності та забезпечення сталого розвитку. Досягненню цієї мети слугуватиме виконання таких цілей підприємства, як: 1) збільшення обсягів реалізації продукції, а також покращення місця підприємства на внутрішньому та зовнішньому ринках; 2) забезпечення прийняттого рівня запасу фінансово-економічної безпеки; 3) формування страхового та резервного фонду у розмірі не менше 25% від доходу підприємства; 4) забезпечення належного рівня фінансової стійкості та ліквідності; 5) здійснення інвестицій у техніко-технологічну базу виробництва; 6) посилення інноваційності продукції та технологічного процесу; 7) покращення системи ризик-менеджменту на підприємстві.

Ключові слова: фінансово-економічний стан, життєздатність бізнесу, фінансовий менеджмент, розвиток підприємств, стратегічне управління.

Постановка проблеми. Фінансово-економічна життєздатність підприємства пов'язується з тим, наскільки органічно воно вписується в зовнішнє середовище та пристосовується до нього. Саме такий, системний, підхід необхідно застосовувати при розгляді фінансово-економічної категорії життєздатності підприємства. Крім того проблема забезпечення належного рівня фінансово-економічної життєздатності суб'єкта господарювання актуальна й на макrorівні, оскільки основним інститутом сучасної ринкової економіки є підприємства, технологічний, економічний та організаційний рівень яких значною мірою обумовлює розвиток економік країни. Нестабільність умов господарської діяльності вимагає від підприємств своєчасної та адекватної реакції, яка б забезпечила здатність їх існування і розвитку, сукупність яких ототожнюється з життєздатністю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства пов'язане із вирішенням сукупності проблем фінансової й економічної безпеки, адаптації, забезпечення ефективного функціонування й розвитку підприємств у реальних умовах. Рішенню даних проблем присвячена значна кількість праць, як вітчизняних, так і закордонних

вчених, таких як М. Аверіна [1, с. 92-100], О. Вівчар та Н. Гайда [4, с. 51-55] (де досліджуються аспекти управління фінансово-економічним станом суб'єктів бізнесу), А. Неживенко [7, с. 607-611], Г. Карпенко [5, с. 115-119], К. Хельфата та М. Петерафа [10, с. 997] (де аналізуються питання вдосконалення стратегічного управління фінансово-економічним становищем бізнесу), Л. Костирко [6, с. 43-57], В. Рудика та Н. Маковецька [8, с. 343-346], О. Терещенко [9, с. 43-57] (де сформовано методико-прикладні положення діагностики і оцінювання фінансово-економічного стану підприємств), Т. Васильців, Р. Лупак, О. Рудковський та Я. Березівський [2, с. 103-112; 3, с. 49-55] (де визначено системні чинники та аспекти інституційно-організаційного та безпекового підходів при управлінні фінансово-економічним станом суб'єктів бізнесу). Однак, сьогодні ще не створено загальноновизначеної стратегії забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства, практичне застосування якої дозволило б прискорити процеси адаптації підприємств до реальних умов існування.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування складу та змістових характеристик стратегії посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства обумовлює створення таких умов, згідно з якими створено належні можливості функціонування та сталого розвитку підприємства, здійснюється планування та реалізуються заходи, спрямовані на недопущення настання для нього кризового стану. Крім того, довготривале й ефективне функціонування, розвиток підприємства базуються на стратегічному плануванні, заснованому на спробах керівництва підприємства передбачати результати й фактори його функціонування, запобігати небажаним подіям та попаданню підприємства в ризикові ситуації. Важливо включити роботу з формування системи управління фінансово-економічною життєздатністю підприємства до усіх його стратегічних і планових документів.

Згідно з теорією систем, планування можна розглядати як процес, в якому можливості, ресурси системи пристосовуються до змін зовнішнього й внутрішнього середовища. Таким чином, стратегічне управління фінансово-економічною життєздатністю підприємства є процесом формування й ухвалення стратегічних рішень в довгостроковій перспективі залежно як від внутрішнього стану, так і зовнішнього конкурентного середовища.

Важливо зазначити, що стратегія управління фінансово-економічною життєздатністю підприємства не може бути спрямована тільки на ліквідацію, запобігання загрозам або на відновлення системи після їх реалізації. Альтернативи протистояння загрозам у діяльності підприємства мають закладатись вже безпосередньо в цілях й функціях управління. Вказане обумовлює гостру потребу та своєчасність розробки і реалізації стратегії забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства у найближчі 5 років. Ця стратегія має розцінюватись керівництвом підприємства як система накопичення, обробки і систематизації інформації про чинники розвитку підприємства та вплив на них зовнішнього середовища, яка постійно удосконалюється та дозволяє ухвалювати стратегічні рішення, а якщо фактори необоротно переходять в стан загроз, розглянути можливості їх врегулювання відповідно до цілей, функцій, принципів функціонування та розвитку підприємства.

Зазначимо, що стратегія посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства має базуватись на відповідних теоретичних засадах процесу стратегічного управління, тобто містити загальну мету,

цілі, аналіз сильних та слабких внутрішніх сторін, зовнішніх можливостей і загроз, дослідження стратегічних альтернатив, обрання однієї чи декількох з них, підбір тактичних заходів її реалізації тощо.

В рамках аналітичного етапу стратегія фінансово-економічної життєздатності підприємства повинна передбачати комплекс робіт зі збору інформації про можливі загрози, постановки завдань і визначення цільових функцій. Після визначення останніх визначаються критерії ефективності.

Вимога захищеності системи управління підприємством обумовлює необхідність існування комплексної концепції фінансово-економічної життєздатності, в рамках якої повинна бути вироблена політика захисту інтересів підприємства, з використанням якої буде сформовано механізм життєздатності цього підприємства, який являє собою способи реалізації політики захисту інтересів підприємства в умовах, які складаються на ринку.

Орієнтація системи управління підприємством на забезпечення його фінансово-економічної життєздатності передбачає, що управлінські рішення, які приймаються у будь-якій сфері його життєдіяльності, мають обов'язково розглядатися й отримувати оцінку з точки зору їх впливу на здатність підприємства до функціонування зараз і у перспективі. Реалізація вимоги альтернативності управлінських рішень передбачає, що підготовка кожного управлінського рішення на підприємстві повинна враховувати варіанти впливу на можливий розвиток підприємства, його структуру та основні показники життєздатності.

Вимога адаптивності системи управління підприємства означає, що ця система повинна своєчасно враховувати існуючий стан та зміни у ресурсному забезпеченні підприємства, вплив факторів зовнішнього середовища, галузевих змін, рівня конкурентоспроможності і фінансово-економічної стійкості підприємства та інших параметрів.

Стратегічна орієнтація в управлінні фінансово-економічною життєздатністю підприємства на довгостроковий та раціональний розвиток зобов'язує приймати управлінські рішення керівництвом підприємства з урахуванням не лише існуючої сукупності чинників середовища, але й передбачати заходи з захисту інтересів підприємства у перспективі.

Загалом алгоритм формування системи стратегічних пріоритетів підприємства у сфері посилення його життєздатності повинен здійснюватися у певній послідовності. Так,

вихідні засади формування системи стратегічних пріоритетів фінансово-економічної життєздатності підприємства мають базуватись на інформаційній базі, зібраній в результаті внутрішнього аналізу про стан та динаміку розвитку підприємства, результатів діагностики зовнішніх конкурентних чинників, а також у порівнянні одержаних значень із базовими критеріями та індикаторами життєздатності, розробленими та затвердженими керівництвом підприємства. Результатом аналізу стане виявлення негативних тенденцій розвитку та фінансово-економічної життєздатності підприємства, в тому числі щодо перевищення цих негативних тенденцій порогових значень відповідних показників.

На основі узагальнення результатів внутрішнього аналізу формується перелік позитивних і негативних аспектів щодо рівня розвитку та, відповідно, фінансово-економічної життєздатності підприємства.

Зовнішній аналіз дозволяє виявити причини негативних тенденцій розвитку підприємства, у тому числі зумовлених можливими агресивними чи ефективними діями головних конкурентів, а також дією інших зовнішніх чинників впливу (рівень тінізації економіки та криміналізації суспільства; легітимність права власності та його недоторканність; рівень розвитку ринкової інфраструктури, фінансово-кредитної системи, судової системи; сформованість мережі інституцій фізичної безпеки підприємства та наявність відповідної правової бази у цьому напрямі тощо).

На основі результатів зовнішнього та внутрішнього аналізу керівництву підприємства потрібно сформувати (або відкоригувати існуючі) базові принципи та концептуальні засади стратегії забезпечення його фінансово-економічної життєздатності, а розробку стратегічних цілей посилення фінансово-економічної життєздатності доцільно здійснювати у розрізі найбільш важливих характеристик сталої діяльності підприємства.

Наступний етап алгоритму формування стратегії фінансово-економічної життєздатності підприємства повинен передбачати розробку і реалізацію вже тактичних заходів, у тому числі з урахуванням специфіки розвитку та існуючого стану ринкового конкурентного середовища.

Вагомим завданням для підприємства є також здійснення систематичної діагностики та моніторингу характеристик і показників фінансово-економічної життєздатності і на їх основі – коригування системи стратегічних пріоритетів у цій сфері. Кількісна оцінка

останніх має на увазі вирішення таких завдань: вибір системи показників оцінки сфер життєдіяльності; формування граничних значень показників у рамках окремих стадій життєвого циклу підприємства; формування комплексної оцінки рівня фінансово-економічної життєздатності та її шкалування.

Важливо зазначити, що при розробці як стратегії, так і безпосередньо механізму забезпечення належного рівня фінансово-економічної життєздатності підприємства необхідно обов'язково дотримуватись основних системоформуючих принципів такої системи, якими є: принцип безперервності удосконалення та розвитку системи забезпечення фінансово-економічної

життєздатності; принцип комплексного використання усього арсеналу засобів захисту, у всіх структурних елементах виробничо-господарської системи підприємства і на всіх етапах технологічного циклу; принцип надійності (рівномірності захисту у всіх складових системи з точки зору рівних обсягів загроз); принцип розумної достатності (забезпечення раціонального використання можливостей підприємства на базі ранжування загроз та виділення у відповідності з рангом визначених ресурсів для забезпечення прийняттого рівня фінансово-економічної життєздатності підприємства); принцип успішності вирішення проблем функціонування та розвитку підприємства; принцип ешалонування (формування послідовних меж (етапів) захисту при комплексному використанні арсеналу засобів та методів захисту); принцип оптимальності чи прогресивності (регламентує застосування математичних, аналітичних, програмних, статистичних та інших методів); принцип узгодженості та організованості (досягається через стимулювання мотивації та зручність, простоту роботи системи; успішна робота системи за умови підготовки користувачів та дотримання ними всіх встановлених правил; налагодження постійної готовності до ліквідації усіх негативних ситуацій економічного характеру); принцип гнучкості (можливість зміни окремих елементів без суттєвих змін системи загалом).

Потрібно зазначити, що до суб'єктів реалізації стратегії посилення життєздатності підприємства потрібно відносити передусім генерального директора підприємства, головна місія якого полягає в започаткуванні практики розробки стратегії фінансово-економічної життєздатності підприємства на найближчі 5 років, ініціювання та організації цієї роботи, а також забезпеченні належного

контролю за ходом реалізації стратегії. Крім того, важливими суб'єктами реалізації стратегії є фінансовий директор, головне завдання якого – організувати процес моніторингу найбільш важливих економіко-фінансових характеристик життєздатності підприємства, аналізу зібраної інформації та її подання групі фахівців з забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства, а також виконання задачі формування резервного та страхового фондів.

До суб'єктів реалізації стратегії посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства також віднесено директора з виробництва та директора з розвитку (з огляду на доцільність прийняття стратегічного рішення про перепрофілювання виробничої програми підприємства), керівника юридичного відділу (для допомоги в розробці заходів (на предмет їх юридичної грамотності) з запобігання негативному впливу ймовірних ризиків та загроз фінансово-економічної життєдіяльності підприємства, які походять із зовнішнього конкурентного середовища) та керівника відділу «паблік рілейшнс» (для посилення поінформованості громадськості про покращення якісних та економічних характеристик продукції підприємства, про позитивні зміни в його діяльності).

Метою стратегії посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства потрібно визначити створення умов для безпечного функціонування підприємства, належних показників ефективності його фінансово-господарської діяльності та забезпечення сталого розвитку.

Її досягненню слугуватиме виконання таких цілей підприємства, як:

- 1) збільшення обсягів реалізації продукції, а також покращення місця підприємства на внутрішньому та зовнішньому ринках;
- 2) забезпечення прийняттого рівня запасу фінансової безпеки;
- 3) формування страхового та резервного фонду у розмірі не менше 25% від доходу підприємства;
- 4) забезпечення належного рівня фінансової стійкості та ліквідності;
- 5) здійснення інвестицій у техніко-технологічну базу виробництва;
- 6) посилення інноваційності продукції та технологічного процесу;
- 7) покращення системи ризик-менеджменту на підприємстві.

Реалізувати будь-яку стратегію на практиці можливо лише через чітке усвідомлення та використання засобів реалізації. Тому з

метою виконання цілей стратегії апарату управління підприємства необхідно реалізувати домінантні заходи, які полягають у такому:

- 1) покращення якості та підвищення рівня конкурентоспроможності продукції за рахунок збільшення обсягів виробництва існуючої продукції та освоєння виробництва нових взірців продукції;
- 2) постійне планування та моніторинг відхилення фактичного обсягу доходу від розрахункового у критичних обсягах діяльності підприємства;
- 3) започаткування практики формування страхового фонду за рахунок виділення на ці цілі визначеного відсотка від чистого прибутку;
- 4) моніторинг показників фінансової стійкості і ліквідності;
- 5) планування та поступова модернізація виробничих потужностей;
- 6) започаткування практики співпраці з навчальними та науково-дослідними закладами, проведення комунікативних заходів, спрямованих на розробку та впровадження у виробничий процес інновацій;
- 7) створення відділу ризик-менеджменту та започаткування практики прогнозування і відхилення фінансово-економічних ризиків і загроз.

Відповідно до принципів менеджменту, будь-які заходи будуть неефективними, якщо не налагодити належного контролю за їх реалізацією. Відповідно політика посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства має передбачати засоби контролю реалізації стратегії, до яких віднесемо: належний розподіл функцій, повноважень та відповідальності між працівниками, відповідальними за виконання стратегії; запровадження практики моніторингу рівня фінансово-економічної життєздатності.

Крім того, зазначимо, що для посилення вагомості вказаної роботи на підприємства спостережній раді підприємства необхідно створити постійно діючу робочу групу з забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства під керівництвом генерального директора, яка була б підзвітною спостережній раді. До складу робочої групи необхідно включити директора з виробництва, фінансового директора, керівника юридичного відділу, директора з розвитку, керівника відділу «паблік рілейшнс».

Пріоритетним завданням робочої групи є уточнення та затвердження стратегії посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства. В подальшому з

періодичністю один раз на квартал (або півроку) на засіданнях робочої групи варто обговорювати хід реалізації стратегії, коригування її заходів (у разі необхідності) чи обсягів їх фінансування, вплив заходів, що реалізуються, на головні показники фінансово-господарської діяльності підприємства, ефективність заходів, а також вирішувати проблеми, що виникають на шляху реалізації стратегії. Додамо, що вся ця робота має бути спрямована на своєчасний і ефективний моніторинг ризиків фінансово-економічної життєздатності, а також обрання правильного курсу розвитку підприємства з огляду на важливі зміни конкурентного середовища.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Актуальність проблеми забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства посилюється в умовах підвищення конкуренції та ускладнення фінансово-економічних відносин в економіці. Протягом терміну свого функціонування практично кожне підприємство об'єктивно проходить етапи, які можуть характеризуватися як кризові, що у контексті гарантування достатнього рівня фінансово-економічної життєздатності, потребує належного прогнозування і передбачення, а також реалізації

належних та адекватних заходів планомірного виходу з кризового стану. Вказане обумовлює гостру потребу та своєчасність розробки і реалізації стратегії забезпечення фінансово-економічної життєздатності підприємства у середньостроковому періоді (у найближчі роки). Головною метою стратегії визначено створення умов для безпечного функціонування підприємства, належних показників ефективності його фінансово-господарської діяльності та забезпечення сталого розвитку.

Досягненню цієї мети слугуватиме виконання таких цілей підприємства, як: 1) збільшення обсягів реалізації продукції, а також покращення місця підприємства на внутрішньому та зовнішньому ринках; 2) забезпечення прийняттого рівня запасу фінансово-економічної безпеки; 3) формування страхового та резервного фонду у розмірі не менше 25% від доходу підприємства; 4) забезпечення належного рівня фінансової стійкості та ліквідності; 5) здійснення інвестицій у техніко-технологічну базу виробництва; 6) посилення інноваційності продукції та технологічного процесу; 7) покращення системи ризик-менеджменту на підприємстві.

Література.

1. *Аверіна М.Ю.* Аналіз та оцінка фінансового стану підприємства: шляхи покращення. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. № 9. С. 92–100.
2. *Васильців Т. Г., Лунак Р. Л., Рудковський О. В., Березівський Я. П.* Інституційно-інноваційні чинники технологічного розвитку національної економіки України в умовах глобальної інформатизації. *Бізнес-Інформ*. 2021. № 1. С. 103–112.
3. *Васильців Т. Г., Лунак Р. Л., Рудковський О. В., Березівський Я. П.* Проблемні аспекти, пріоритети та засоби зміцнення фінансово-економічної безпеки суб'єктів малого підприємництва в Україні. *Підприємництво і торгівля*, 2021. Вип. 28. С. 49–55.
4. *Вівчар О. І., Гаїда Н. В.* Концептуальні засади економічного управління ресурсами на підприємствах: безпекознавчий вимір. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 19. Ч. 1. С. 51–55.
5. *Карпенко Г. В.* Шляхи удосконалення фінансового стану підприємства. *Економіка держави*. 2010. № 1. С. 61–62.
6. *Костирко Л.А.* Діагностика фінансової рівноваги господарюючого суб'єкта: оцінка підходів, методи, моделі, вибір рішення. *Часопис економічних реформ*. 2011. № 3. С. 43–57.
7. *Неживенко А. П.* Сукупний ресурсний потенціал: проблеми формування та використання. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 7. С. 607–611.
8. *Рудика В.І., Маковецька Н.А.* Теоретичні аспекти стратегії розвитку фінансів підприємства. *Економіка і суспільство*. 2019. Вип. 10. С. 343–346.
9. *Терещенко О. О.* Дискримінантна модель інтегральної оцінки фінансового стану підприємства. *Економіка України*. 2003. № 8. С. 38–44.
10. *Helfat C., Peteraf M.* The dynamic resource-based view: capability life cycles. *Strategic Management Journal*. 2003. № 24. P. 997.

References.

1. *Averina, M.Yu.* (2012). «Analysis and assessment of the financial condition of an enterprise: ways to improve». *Aktual'ni pro-blemy ekonomiky*, no. 9, pp. 92-100. Available at: <https://www.sworld.com.ua/konfer29/420.pdf>.
2. *Vasylytsiv, T.G., Lupak, R.L., Rudkovskyi, O.V., & Bereziivskyi Ya. P.* (2021). «Institutional and innovative factors of technological development of the national economy of Ukraine in the conditions of global informatization». *Business-Inform*, no. 1, pp. 103-112. Available at: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-1-103-112>.

3. *Vasylytsiv, T.G., Lupak, R.L., Rudkovskiy, O.V., & Berezivskiy Ya. P.* (2021). «Problematic aspects, priorities and means of strengthening the financial and economic security of small businesses in Ukraine». *Pidpryemny-tstvo i torhivlia*, no. 28, pp. 49-55. Available at: <https://doi.org/10.36477/2522-1256-2021-28-07>
4. *Vivchar, O.I., & Gaida, N.V.* (2018). «Conceptual bases of economic management of resources at enterprises: the security dimension». *Naukovyj visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu*, 19 (1), pp. 51-55. Available at: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_1_2020ua/14.pdf.
5. *Karpenko, G.V.* (2010). «Ways of improving the financial condition of the company». *Ekonomika derzhav*, no. 1, pp. 61-62. DOI: 10.32702/2307-2105-2020.11.76.
6. *Kostyrko, L.A.* (2011). «Diagnosis of financial equilibrium of an entity: assessment of approaches, methods, models, choice of solution». *Chasopys ekonomichnykh reform*, no. 3, pp. 43-57. Available at: http://bses.in.ua/journals/2020/27_1_2020/32.pdf.
7. *Nezhyvenko, A.P.* (2015). «Aggregate resource potential: problems of formation and use». *Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky*, no. 7, pp. 607-611. <http://global-national.in.ua/archive/7-2017/131.pdf>.
8. *Rudyka, V.I., Makovetska, N.A.* (2019). «Theoretical aspects of the strategy of enterprise finance development». *Ekonomika i suspil'stvo*, no. 10, pp. 343-346. Available at: https://economyandsociety.in.ua/journals/10_ukr/60.pdf.
9. *Tereschenko, O. O.*, (2003). «Discriminant model of integral estimation of the financial state of the enterprise». *Ekonomika Ukrainy*, no. 8, 38-44. Available at: [https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/54235/5/Hrytsenko_Dyskryminantna_model.pdf;jsessionid=29D27E8A282B361CC954D4F4EF621CDA](https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/download/123456789/54235/5/Hrytsenko_Dyskryminantna_model.pdf;jsessionid=29D27E8A282B361CC954D4F4EF621CDA).
10. *Helfat, C., & Peteraf, M.* (2003). The dynamic resource-based view: capability life cycles. *Strategic Management Journal*, no. 24, pp. 997. Available at: <https://doi.org/10.1002/smj.332>.

Abstract.

Shushkova Yu., Parfenyuk Ye. Elements of the strategy to strengthen the financial and economic sustainability of the enterprise.

The article considers the aspects of managing the financial and economic condition of enterprises. In particular, the aspect of ensuring the stable proper financial and economic condition of the business entity, as its financial and economic viability is considered. The purpose of the article is to substantiate the composition and content characteristics of strengthening the financial and economic viability of the enterprise. In market conditions, the main prerequisite and basis for sustainable development is the proper financial and economic condition of economic entities, in which the company, firstly, is cost-effective and provides a proper return on investment in business capital; secondly, freely maneuvers financial assets, capable of their efficient use to ensure a smooth process of production and sales. Financial and economic viability means the state of the financial and general economic system of the enterprise, in which the enterprise is adequately provided with financial and other economic resources, effectively uses them and provides expanded reproduction, protected from internal and external financial and economic risks and threats. The main requirements to the management system to ensure the financial and economic viability of the enterprise are determined. The sequence of the set formation of strategic priorities at the business entity to strengthen its viability in a competitive environment is substantiated. The main elements of the strategy of strengthening the viability of the enterprise are identified and characterized, their characteristics are given and the sequence of implementation is indicated. The applied significance of the research results is that the implementation of the developed recommendations allows to ensure the proper financial and economic condition of the business entity, its financial and economic security, as well as high resistance to high financial and economic risks, threats and competition. The scientific novelty of the research results is the formation of a fundamentally new approach to building a system of elements of financial and economic viability.

Keywords: financial and economic condition, business viability, financial management, enterprise development, strategic management.

Стаття надійшла до редакції 15.05.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Шушкова Ю. В. Парфенюк Є. І. Елементи стратегії посилення фінансово-економічної життєздатності підприємства. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2021. № 4. С. 80-85.

Shushkova Yu., Parfenyuk Ye. Elements of the strategy to strengthen the financial and economic sustainability of the enterprise. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 4, pp. 80-85.

